

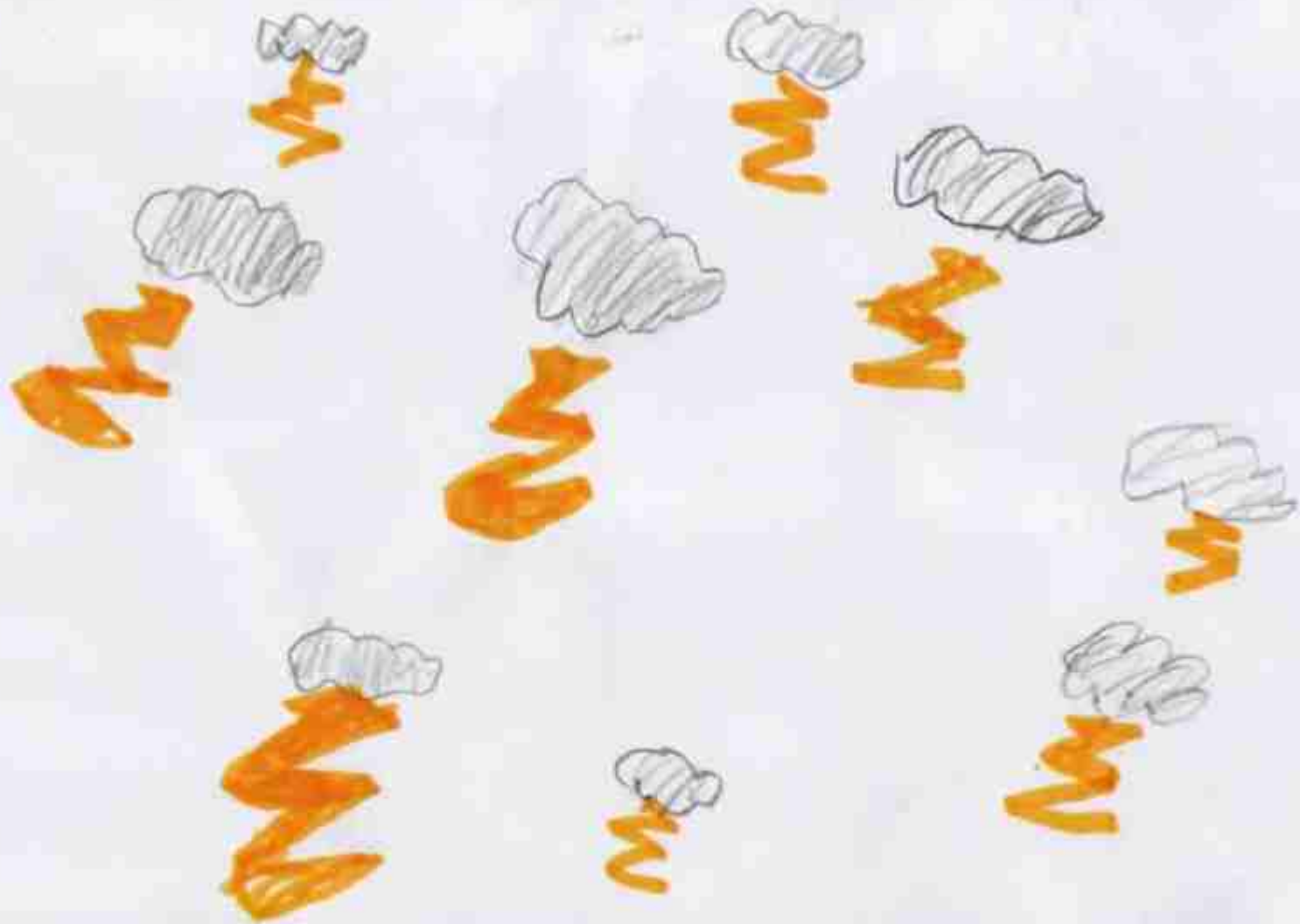
**Оженинський ліцей
імені Тараса Григоровича
Шевченка**

Острозької міської ради

Рівненської області

В. Сухомлинський
«Веселка в небі»
Марчук Артем
1-А клас

В. Сухомлинський
«Дош і грім»
Супрошок Ульяна
1-А клас

В. Сухомлинський
«Квітка і сніг»
Ярмолонч Вікторія
1-А клас

В. Сухомлинський
«Дош і грім»
Ковальчук
Владислава
І-А клас

В. Сухомлинський
«Цікаве зернятко»
Галабурда Назарій
1-А клас

В. Сухомлинський
«Фузинова палиця»
Сорочук Дмитро
І-А клас

В. Сухомлинський
«Два метелики»
Ярмолок Софія
1-А клас

В. Сухомлинський
«Ой який музикант!»
Гонта Свеліна
І-А клас

В. Сухомлинський
«Навіщо півневі
гребінець»
Ярмолок Назарій
1-А клас

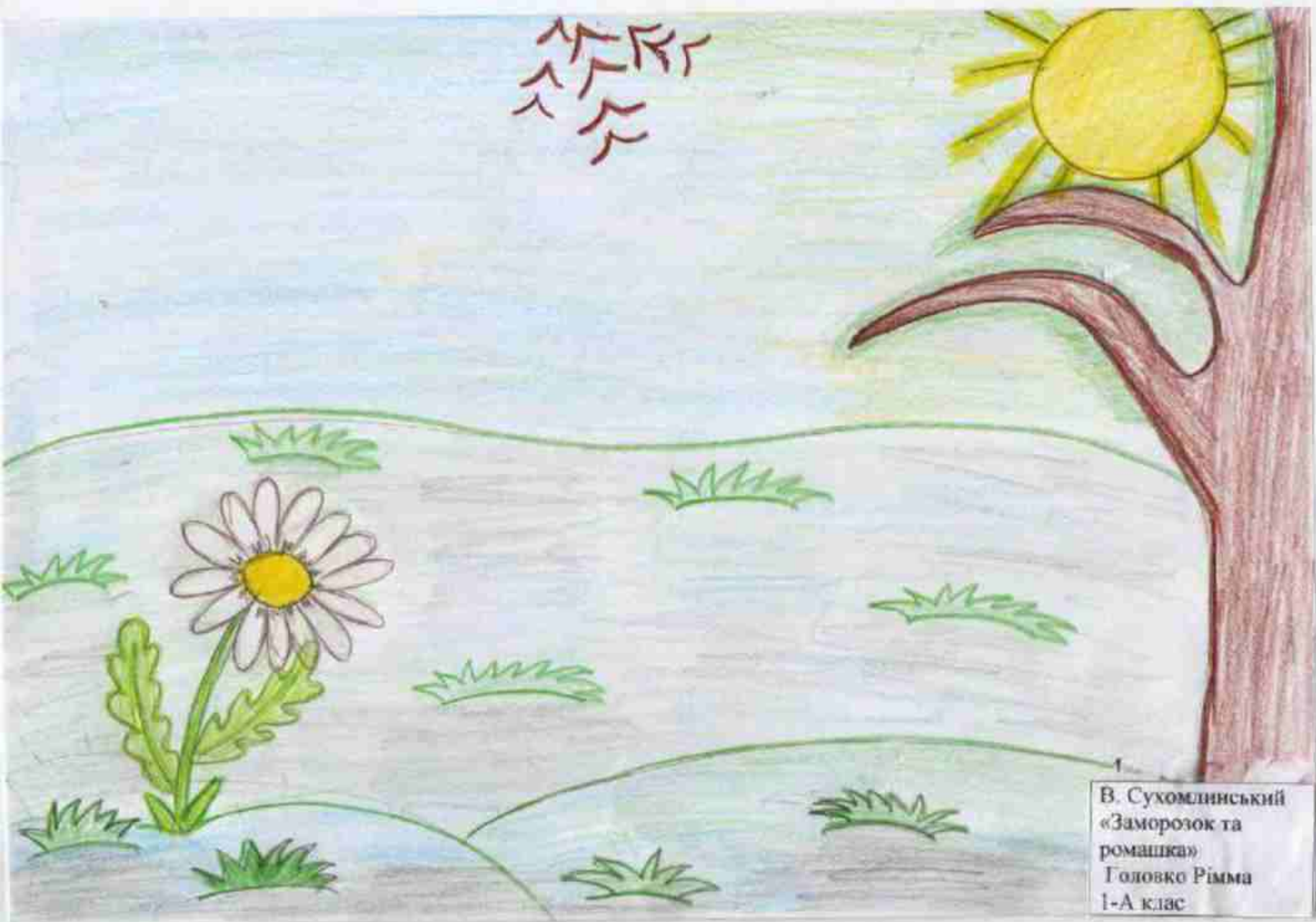
В. Сухомлинський
«Райдуга в
бурульці»
Косіюк Володимир
1-А клас

В. Сухомлинський
«Ласкавий вітер і
холодний вітриюган»
Ружанський
Владислав
1-А клас

В. Сухомлинський
«Заморозок та
ромашка»
Головка Рімма
1-А клас

В. Сухомлинський
«Світуча вишня»
Ігнат'євої Данієли
1-А клас

В. Сухомлинський
«Лілія і рибка»
Гроголь Єва
1-А клас

В. Сухомлинський
«Краплинка роси»
Шидловська
Анжеліка
І-А клас

В. Сухомлинський
«Два метелика»
Ярмошок Софії
І-А клас

В. Сухомлинецький
«Старий пес»
Гульчук Артур
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Хочеться сказати
щось ніжне-ніжне»
Мосницький Дмитро
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Мельник Ніна
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Про що ж тепер
щебечуть ластівки»
Задорожній Андрій
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Точинська
Єлизавета
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Біла сорочка»
Гатауліна Маргарита
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Біжук Аніта
І-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Мішук Арсеній
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Три пиріжки»
Дмитрук Мілана
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Про що ж тепер
шебечуть ластівки»
Бернацька Каріна
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Про що ж тепер
шебечуть ластівки?»
Ровінська Анастасія
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Шинько Поліна
1-Б клас

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Андрощук Софія
І-Б клас

Камінь

У лузі, під гіллястим дубом, багато років жила криниця. Вона давала людям воду. Під дубом біля криниці відпочивали подорожні.

Одного разу до дуба прийшов хлопчик. Він любив пустувати. Він подумав:

«А що воно буде, як я візьму оцей камінь і кину його в криницю? Ото, мабуть, булькне дуже!»

Підняв камінь, кинув його в криницю. Булькнуло дуже. Хлопчик засміявся, побіг і забув про свої пустощі.

Камінь упав на дно криниці й закрити джерело.

Вода перестала наповнювати криницю.

Криниця засохла.

Засохла трава навколо криниці, і дуб засох, бо підземні струмки потекли кудись в інше місце.

На дубі перестав мстити гніздо соловейко. Він полетів в інший луг.

Замовкла соловейкова пісня.

Сумно стало в лузі.

Минуло багато років. Хлопчик став дідусем. Одного разу він прийшов на те місце, де колись був зелений луг, стояв гіллястий дуб, співав соловейко, вабила прохолодна криниця.

Не стало ні луку, ні дуба, ні соловейка, ні криниці. Довкола пісок, вітер здіймає хмари пилуки.

«Де ж воно все поділося?» - подумав дідусь.

Де ж воно все поділося?

Подружилась бджілка з фіалкою. Фіалка в полі дивилася на світ своїми радісними фіолетовими очима. А бджілка жила у вулику. Багато разів на день прилітала бджілка до фіалки – брала пилок і нектар. Раділа фіалка своїй подрузі. Та ось прилетіла бджілка дивитися, а фіалка закрила свою квітку, схилила журливо голівку.

Чому це ти, фіалко, закурилася? Чому квітку свою закрила? - питає бджілка.

Ой, лети, бджілко, додому. Бо негода наближається. Буде великий дощ. Прилетіла бджілка додому. І справді пішов дощ...

Зайчик і Місяць

Холодно взимку зайчикові. Вибіг він на узлісся, а вже ніч настала.
Мороз тріщить, сніг проти Місяця блищить, холодний вітер з яру
повіває.

Сів Зайчик під кущем, потяг лапки до Місяця, просить:

- Місяцю, лобий погрій мене своїми променями, бо довго ще сонечка
чекати. Шкода стало Місяцеві Зайчика, він і говорить:

- Іди полем, полем я тобі дорогу освітлю, прямуй до великого стогу сіна.

Попрямував Зайчик до стогу сіна, зарився у стіг, виглядає, усміхається
до Місяця:

- Спасибі, лобий Місяцю, тепер твої промені теплі-теплі.

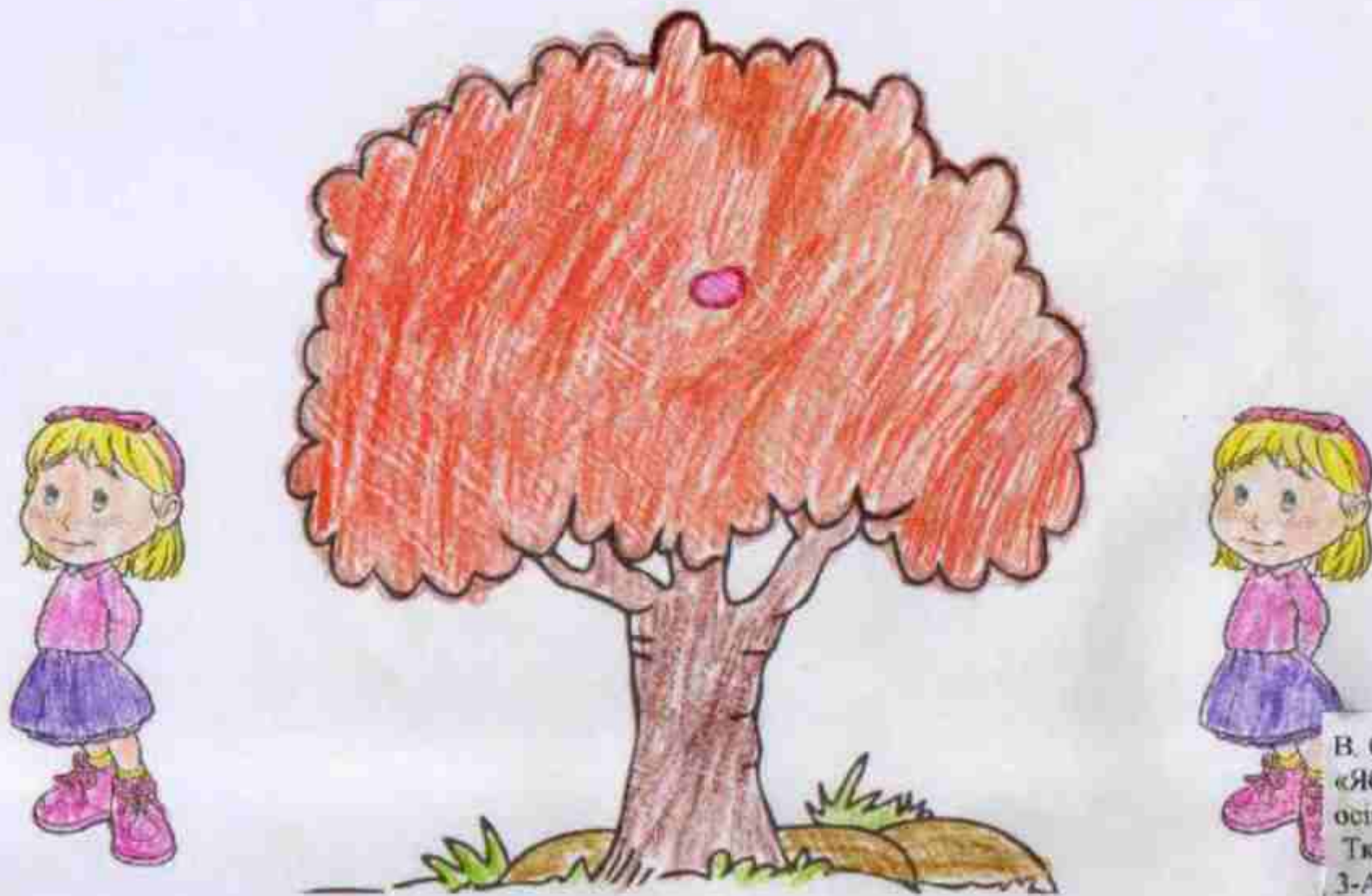

В. Сухомлинський
«Соромно перед
соловейком»
Шумаков Андрій
3-А клас

Валентина Сухомлиньська „Яблучка в осінньому саду“

В. Сухомлиньській
«Яблучка в
осінньому саду»
Ткачук Марк
3-А клас

В. Сухомлинський
«Не забувай про
джерело»
Яремівня Ілля
3-А клас

В. Сухомлинський
«Який слід повинна,
залишити людина
на землі»
Кудрявих Софія
3-А клас

Білочка і Добра людина

В. Сухомлинський
«Білочка і добра людина»
Слободська Вікторія
3-А клас

В. Сухомлинський
«Від і садівник»
Поліщук Надія
3-А клас

А що там за лісом???

Поля, села...

В. Сухомлинський
«А що там, за лісом»
Савіч Анастасія
3-А клас

В. Сухомлинський
«А що там, за
лісом»
Головатюк Вікторія
3-А клас

MOMOMO

В. Сухомлинський
«Підлога буде
чиста, а душа»
Філічук Анна
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Як урятувати
сонечко»
Конован Анастасія
3-Б клас

ЧОМУ ГОРОБЕЦЬ
УТІК?

В. Сухомлинський
«Чому горобець
утік»
Назарук Дарна
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Яблуко в
осінньому саду»
Бірюк Поліна
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Хай я буду вашою
бабусею»
Безруков Дмитро
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Красиві слова і
красиве діло»
Накінців Анастасія
3-Б клас

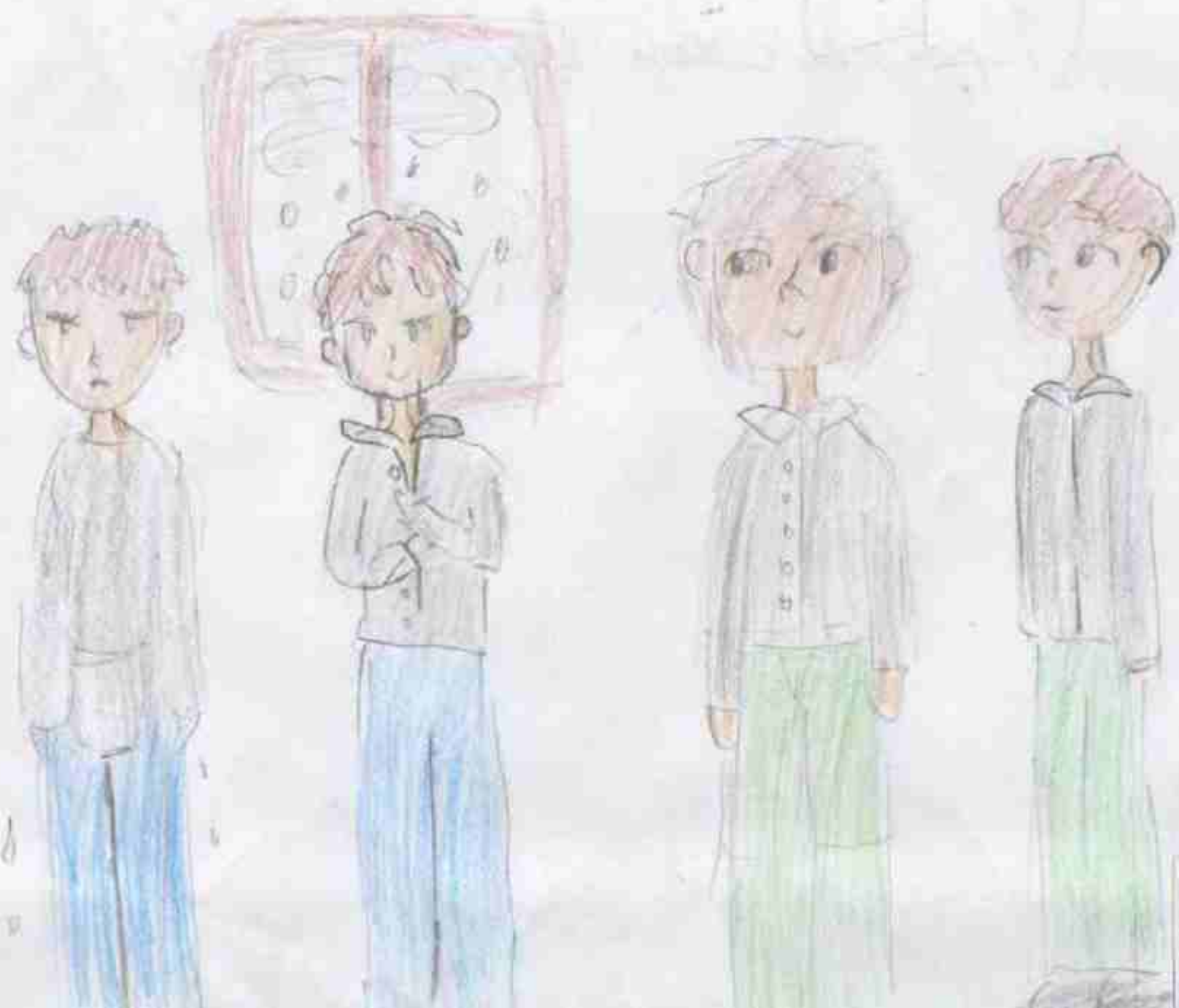

ВНУЧКА СТАРОЇ ВИШНІ

В. Сухомлинський
«Внучка старої
вишні»
Тимошук Марк
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Красні слова і
красиве діло»
Школяр Марк
3-Б клас

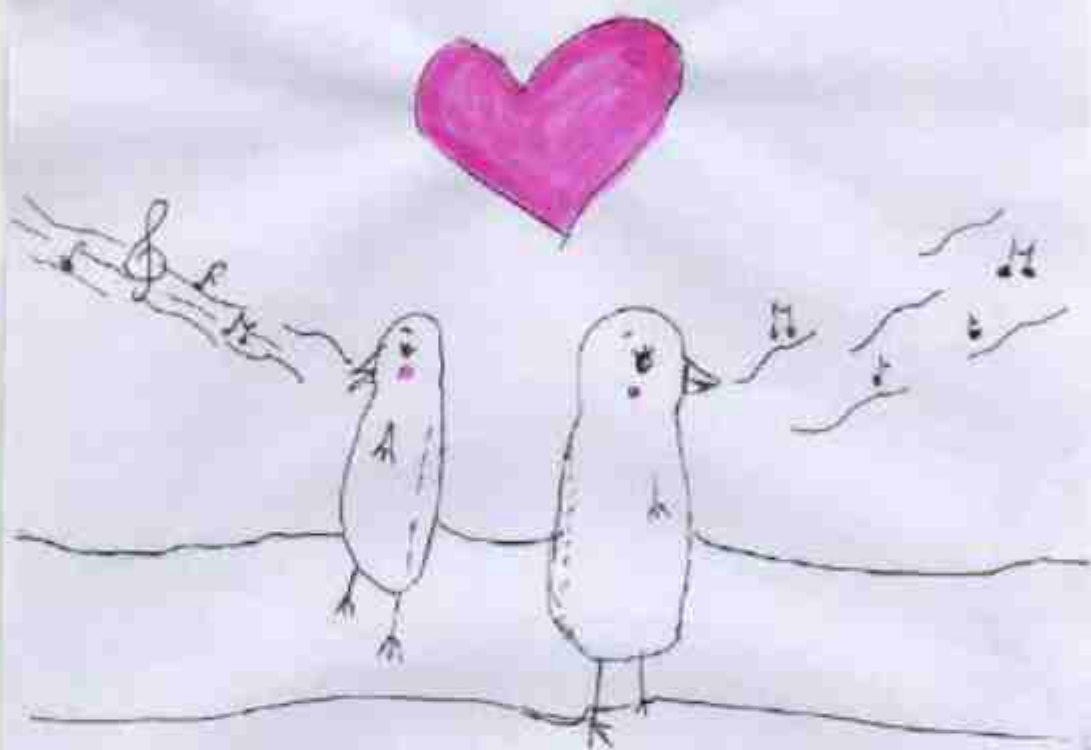
В. Сухомлишський
«Білка і Добра
Людина»
Невоїт Магдаліна
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Красні слова і
красиве діло»
Філіпчук Аша
3-Б клас

В. Сухомлинський
«Співучі птахи»
Баришнюк Софія
4-А клас

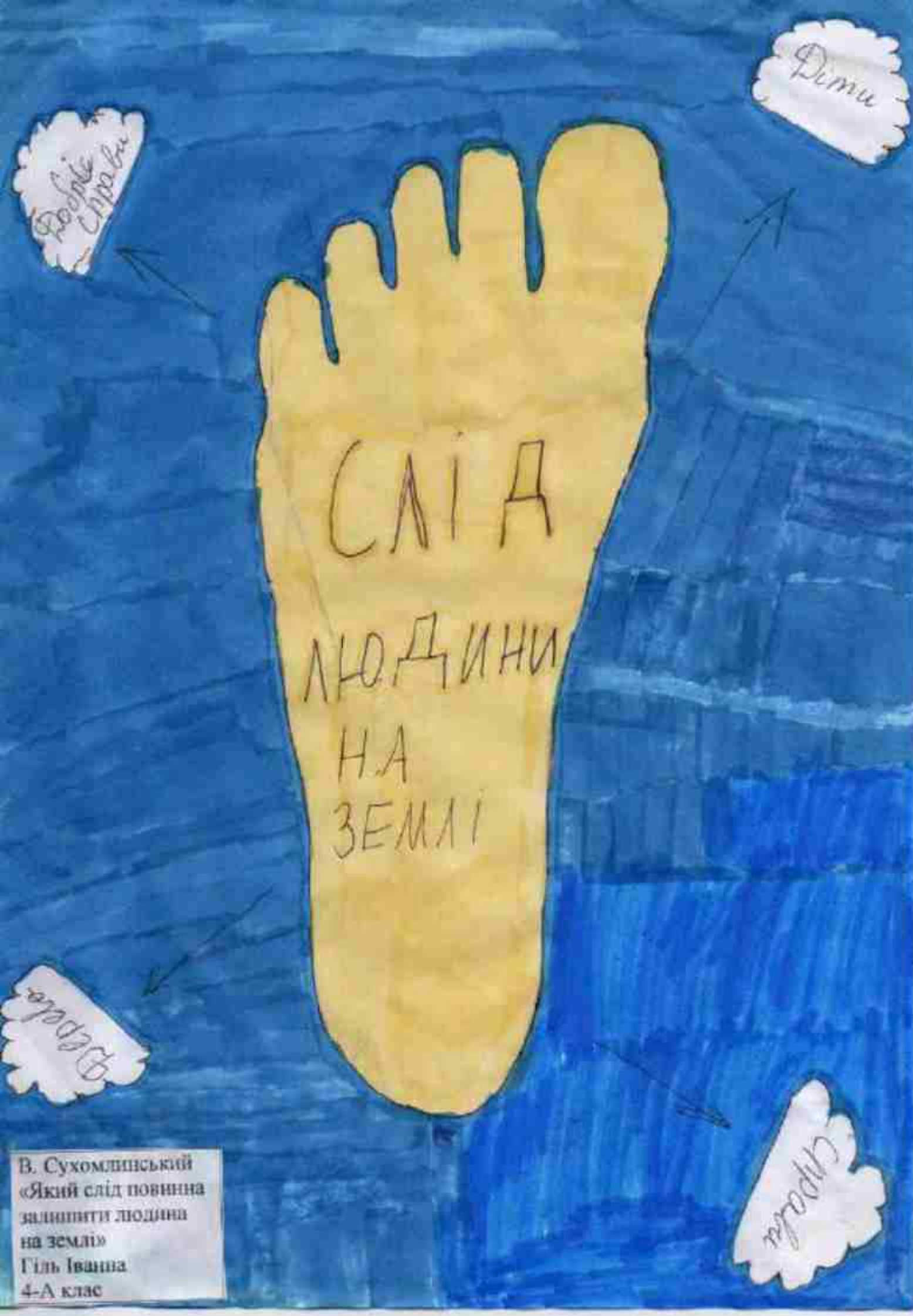
В. Сухомлинський
«Бо я людина»
Лещаківка Поліна
4-А клас

ВРЯТУВАВ СОНЕЧКО

В. Сухомлинський
«Врятував сонечко»
Назарук Любов
4-А клас

Діти

Дорослі
справи

СЛІД

ЛЮДИНИ
НА
ЗЕМЛІ

Зародок

Справа

В. Сухомлишський
«Який слід повинна
залишити людина
на землі»
Гіль Івана
4-А клас

В. Сухомлинський
«Що найдорожче журавлям»
Чмихова Марта
4-А клас

В. Сухомлинський
«Віл і Садівник»
Ничпорук Кіра
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Куди поспішають
мурашки»
Марчук Павло
4-Б клас

В. Сухомлиньский
«Людина принесла
життя»
Ігнат'єва Євеліна
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Соловей і Жук»
Ує Вероніка
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Віл і садівник»
Савчук Вероніка
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Дід Осінник»
Мазурець Юлія
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Людина принесла
життя»
Ярошик Ніколь
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Мамині кавуни»
Марискевич Анна
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Соромно перед
соловейком»
Оксенток Ульян
4-Б клас

В. Сухомлинський
«Все в ділі спливає»
Казмірчук Анастасія
4-Б клас

Старий пес

Був у чоловіка вірний друг – пес. Багато літ сторожував він добро свого господаря.

Минули роки, пес постарів, став погано бачити. І якось одного літнього дня він не впізнав господаря. Коли той повертався з поля, він вибіг зі своєї будки, загавкав, мов на чужого. Господар здивувався:

– То ти вже не впізнаєш мене?

Пес винувато крутив хвостом. Він ткнувся носом у ногу господаря й ніжно заскавучав. Йому хотілося сказати:

– Пробач мені. Я сам не знаю, як це сталося, що я не впізнав тебе.

Через кілька днів чоловік приніс звідкись маленьке цуценя й поставив поруч із псовою будкою ще одну, малу.

– Живи тут, – сказав цуцикові.

– Щоб тобі одному не було сумно. – І ласкаво поплескав старого пса по спині.

Потім повернувся, тихо зітхнув і пішов. Пес не міг зітхнути, він жалібно заскавучав.

А на траві грався, перекидався молоденький цуцик.

В. Сухомлинський
«Старий пес»
Колесник Владислав
2-Б клас

Метелик

Маленька дівчинка Зоя гуляла в саду. Вона підійшла до акації. На акації гострі-прегострі колючки.

Над акацією літав барвистий метелик. Ой, як же йому не страшно літати! Налетить на колючку - що ж тоді буде?!

Підійшла Зоя до акації. Зломила одну колючку, другу, третю.

Мама побачила та й питає:

- Що ти робиш, Зою? Навіщо колючки зламусь?
- Щоб метелик не поколовся, - відповіла Зоя.
- Це дуже добре, що ти метелика жалієш, - сказала мама, - але ж і акація без колючок жити не зможе.

В. Сухомлинський
«Метелик»
Крук Мар'яна
2-Б клас

Через потік

Андрійко й Ніна поверталися зі школи. Дорогу їм перепинив яр. Пригріло сонце, розтанув сніг, і яр потекла вода. Бурхливо шумить потік. Стоять перед ним Андрійко і Ніна.

Ось хлопчик швидко перебіг через потік і став на тому березі. Озираючись - і соромно йому стало. Він у чобітках, Ніна в черевичках. Як вона перебрела?

"Ой, недобре я зробив, - подумав Андрійко. - Як я не побачив, що Ніна - в черевичках?"

Він перебрів назад і каже Ніні:

- Це я хотів узнати, чи глибоко. Бо переправлятися будемо разом.

- Як? - здивувалася Ніна. - Я ж у черевичках.

- Чіпляйся мені за шию, - сказав Андрійко.

Ніна так і зробила, і хлопчик її переніс.

В. Сухомлинський
«Чорний потік»
Шкурлатівський Ярослав
2-Б клас

Як Миколка став хоробрим

Миколка прийшов сьогодні до школи дуже рано. На лавці під високою тополею сиділо двоє дівчаток. Вони дивилися на дерево. Щось зацікавило їх там. В очах дівчаток хлопчик помітив тривогу.

Коли це знялася пташка, забилася, запищала тривожно. І тої ж миті перед лавкою щось упало.

Миколка зрозумів: пташеня випало з гнізда, а мати його тепер у розпачі.

Одна дівчинка взяла пташеня й каже:

- Якби ж це хто сміливий був зараз у школі... він би поліз на дерево й поклав пташеня в гніздо.

Миколка був дуже боязкий, але слова дівчинки вразили його. Невже вона вважає його боягузом?

- Я полізу, - сказав Миколка.

- Ти? - запитали дівчатка й з подивом глянули на хлопчика.

Миколка поклав пташеня за пазуху й поліз на тополю. Від страху в нього тремтіли руки й ноги, але він ліз усе вище й вище. Поклав Миколка пташеня в гніздо, а сам спустився додолу.

Дівчатка дивилися на нього захоплено

В. Сухомлинський «Як
Миколка став
хоробрим»
Тивонюк Софія
2-Б клас

Зайчик і Місяць

Холодно взимку зайчикові. Вибіг він на узлісся, а вже ніч настала.

Мороз тріщить, сніг проти Місяця блищить, холодний вітер з яру повіває.

Сів Зайчик під кушем, потяг лапки до Місяця, просить:

- Місяцю, любий погрій мене своїми променями, бо довго ще сонечка чекати. Шкода стало Місяцеві Зайчика, він і говорить:

- Іди полем, полем я тобі дорогу освітлю, прямуй до великого стогу сіна.

Попрямував Зайчик до стогу сіна, зарився у стіг, виглядає, усміхається до Місяця:

- Спасибі, любий Місяцю, тепер твої промені теплі-теплі.

Найледачіший у світі кіт

Лежав на столі кіт. Дівчинка поставила перед ним дві тарілки - одну зі сметаною, другу - з молоком.

Кіт подумав: це дівчинка принесла мені частування. Але що краще: сметана чи молоко? Кіт збирався подумати, що краще, але не міг думати - такий він був ледачий.

Коли це у відчинене вікно залетів горобець. Залетів, сів на стіл і клює там якісь крихти. Тепер перед Котом було вже три смачні речі: сметана, молоко і горобець. Та хіба легко зважитися, що з цих трьох речей найсмачніше? Кіт збирався подумати, що ж найсмачніше, але думати було важко. Він заплющив очі и заснув.

Це був найледачіший у світі Кіт.

В. Сухомлинський
«Найледачіший у світі
кіт»
Гаврилюк Анжеліна
2-Б клас

Марта

Чого синичка плаче

У хаті край села жили чоловік і жінка.

Було в них двоє дітей – Мишко й Оля. Біля хати ріс високий гіллястий осокір.

– Зробимо на осокорі гойдалку, – сказав раз Мишко.

– Ой, добре буде гойдатися! – зраділа Оля.

Поліз Мишко на осокір, прив'язав до гілки мотузку. Стали на гойдалку Мишко й Оля та й ну собі гойдатися.

Гойдаються діти, й осокір гойдається. Гойдаються діти, а навколо них синичка літає та й співає, співає.

Мишко й каже:

– І синичці весело, що ми гойдаємось. Як вона радісно співає.

Глянула Оля на стовбур осокора й побачила дупло, а в дуплі – гніздечко синиччине, а в гніздечку – пташенята маленькі.

– Синичка не радіє, а плаче, – сказала Оля.

– Чого ж їй плакати? – здивувався Мишко.

– Подумай, чого, – відповіла Оля.

Мишко зліз із гойдалки, став на землю, дивиться на синиччине гніздо й думає: «Чого синичка плаче?»

В. О. Сухомлинський

В. Сухомлинський
«Чого син плаче»
Кондратюк Марта
2-Б клас

Лижі й ковзани

Восени батько купив Борисові ковзани. А його другові, Євгенові, подарував батько лижі.

Думає Борис, що краще - ковзани чи лижі? Мабуть, лижі. Адже на лижах можна кататися скрізь - і в селі, і в лісі. А на ковзанах - тільки на ставку.

От і каже Борис Євгенові: - Поміняємося, Євгене? Я дам тобі ковзани, а ти мені лижі.

Помінялись. Настали морози, а снігу немає. Замерз ставок. Катається Євген на ковзанах, а Борис сидить вдома з лижами.

Узяв Борис лижі, поніс до Євгена і каже: - Не будемо мінятись... Поверни мої ковзани, візьми свої лижі.

Євген нічого не сказав, віддав Борисові ковзани, а лижі забрав. Того ж дня пішов сніг. Цілу добу кружляли ланаті сніжинки, білим килимом встеляли землю. Засипало снігом і лід на ставку. Катається Євген на лижах, а Борис сидить вдома з ковзанами. Минає тиждень, два. Щодня йде сніг.

Узяв Борис ковзани, прийшов до Євгена й каже:

- Ні, Євгене, таки поміняймося. Дай мені лижі, а собі візьми ковзани.

- А як завтра сніг розтане? - запитав Євген.

В. Сухомлинський
«Лижі й ковзани»
Ружанський Самуїл
2-Б клас

Лялька під дощем

Зіна вкладалася спати. А надворі почалася гроза. Гримів грім, з-за Дніпра насувалися чорні хмари. По залізному даху зашумів дощ.

Блиснула блискавка, на мить стало ясно, як удень. Зіна побачила: на подвір'ї стоять калюжі води, йде дощ. Ой горе, що ж це таке? — на лавці, під дощем, лежить її лялька Зоя.

Вона забула Зою на лавці. Як же це трапилось? Як же вона не згадала про Зою, лягаючи спати, як же вона не подумала про неї, коли почалася гроза?

Від цих думок Зіні стало важко, і вона заплакала. А ще важче було від думки про те, що на лавці лежить під холодним дощем її Зоя...

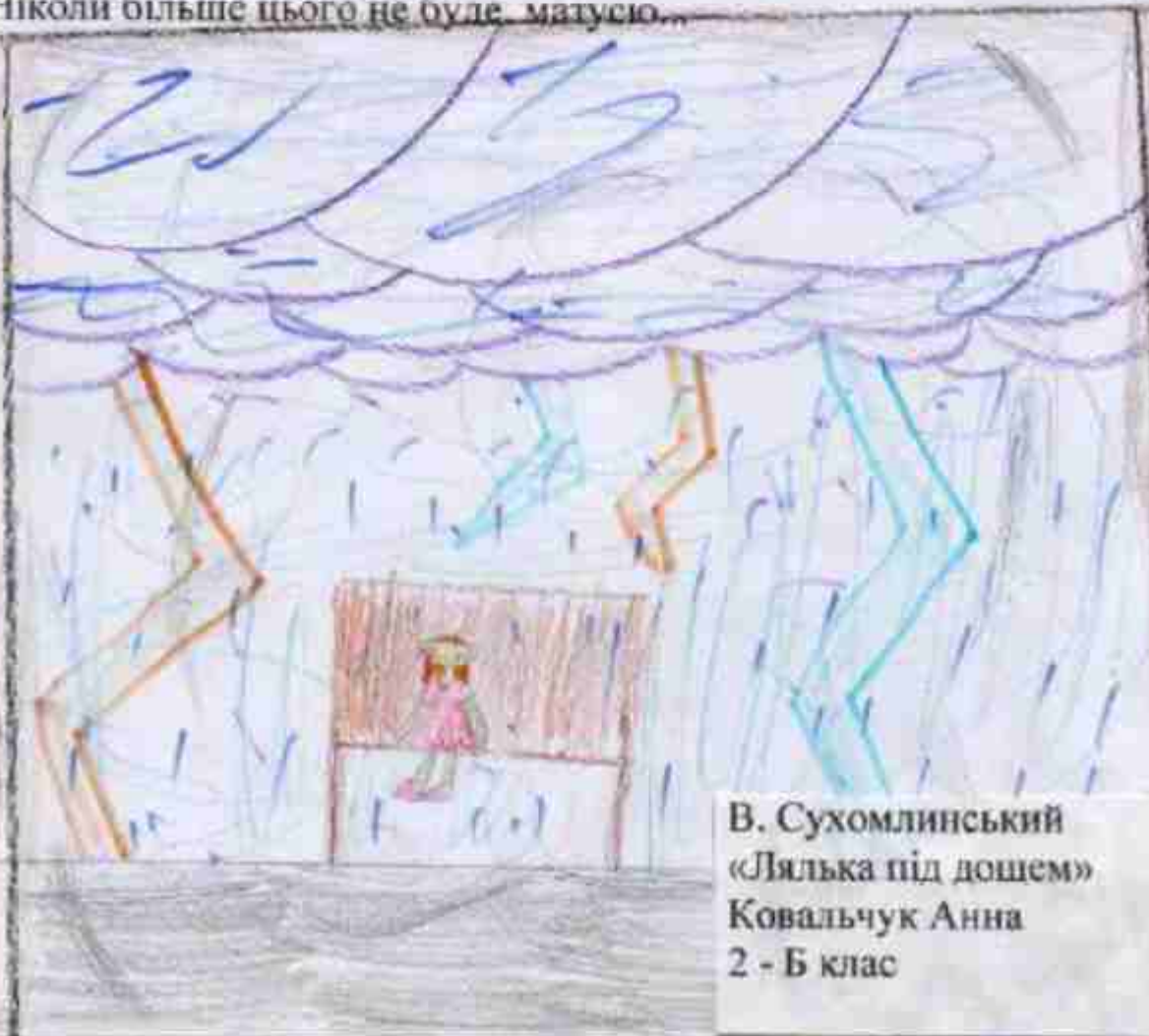
Зіна встала з ліжка, тихо відкрила двері, побігла на подвір'я. Дощ миттю змочив її сорочечку. Вона підбігла до лавки, взяла Зою, пригорнула її до грудей.

Коли Зіна відкрила двері, мама ввімкнула світло й широко відкритими від страху очима дивилась на порожнє ліжко.

Побачивши Зіну з притуленою до дитячих грудей лялькою, мама перевела дух.

Вона зняла рушник, витерла Зіну, переодягла в суху сорочечку. Давши рушник, сказала:

- Витри ж і Зою... Як же це ти її забула на лавці?
- Ніколи більше цього не буде, матусю...

В. Сухомлинський
«Лялька під дощем»
Ковальчук Анна
2 - Б клас

Сьома дочка

Було у матері сім дочок. Ось поїхала одного разу мати в гості до сина, а син жив далеко-далеко. Повернулася додому аж через місяць. Коли мати ввійшла до хати, дочки одна за одною почали говорити, як вони скучили за матір'ю.

- Я скучила за тобою, немов маківка за сонячним променем, - сказала перша дочка.

- Я ждала тебе, як суха земля жде краплину води, - промовила друга дочка.

- Я плакала за тобою, як маленьке пташеня плаче за пташкою, - сказала третя.

- Мені тяжко було без тебе, як бджолі без квітки, - шебетала четверта.

- Ти снилась мені, як троянді сниться краплина роси, - мовила п'ята.

- Я виглядала тебе, як вишневий садок виглядає соловейка, - сказала шоста.

А сьома дочка нічого не сказала. Вона зняла з ніг матусі взуття й принесла їй води в мисці - помити ноги.

В. Сухомлинський «Сьома дочка»
Павловська Ніколь
2-Б клас

КАМІНЬ НА МЕЖІ

Були собі два чоловіки. В кожного з них було своє поле. Вони орали землю, сіяли хліб. Трудилися на своєму полі з ранку до вечора.

І от десь узявся камінь. Не дуже й великий, але й не маленький. Завбільшки з собачу голову.

Один чоловік орав ниву, побачив камінь — викинув на поле сусіда. Сусід косив хліб, побачив камінь і думає: "Де це він узявся? Викину його на поле сусіда". І викинув.

Так перекидали вони камінь із поля на поле багато літ. Трохи сердились один на одного, як знаходили камінь на своєму полі, але швидко про нього забували й залишались великими друзями.

Але згодом їм прийшло в голову покласти камінь на межі. Поклали! І стали непримиренними ворогами. Крали один в одного снопи серед ночі, ненавиділи один одного.

Так і померли ворогами.

В. Сухомлинський
«Каміні на межі»
Бондарчук Емілія
2 -Б клас

Пелюстка і квітка

На грядочці виросла гарна квітка жоржини. Біла, як мармур, духмяна. Літають над нею бджоли й джмелі, беруть нектар.

У квітці сорок дві пелюстки. І ось одна з них загордилася:

- Я найкраща. Без мене і квітка не квітка. Я найголовніша. Ось візьму й піду - що мені?

Напружилася, вилізла з квітки, скочила на землю. Сіла в куші шипшини й дивиться, - що ж квітка робитиме? А квітка байдужки собі, усміхається сонцю, згукує до себе бджіл і джмелів.

Пішла собі Пелюстка. Аж зустрічає Муравлика.

- Ти хто? - питає Муравлик.

- Я Пелюстка. Найкраща. Найголовніша. Без мене квітка не квітка.

- Пелюстка? Знаю пелюстку я в квітці, а на двох тоненьких лапках не знаю.

Ходила Пелюстка, ходила до вечора й засохла. А квітка цвіте.

Ось така, бачте, казка. Квітка і без однієї пелюстки квітка. А пелюстка без квітки - ніщо.

В. Сухомлинський -
«Пелюстка і квітка»
Ружанська Каріна
2-Б клас

Ледача подушка

Маленькій Яринці треба рано вставати, щоб до школи йти, а не хочеться, ой як не хочеться! Ввечері питає Яринка у дідуся:

- Дідусю, чому вранці вставати не хочеться? Навчіть мене, дідусю, спати так, щоб хотілося вставати і йти до школи.

- Це подушка в тебе ледача, - відповів дідусь.

- А що ж їй зробити, щоб вона не була ледачою?

- Знаю я таємницю, - пошепки сказав дідусь. - Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, винеси на свіже повітря, добре вибий її кулачками - вона і не буде ледачою.

- Справді? - зраділа Яринка. - Я так і зроблю завтра.

Ще дуже рано, а треба збиратись до школи. Не хочеться вставати Яринці, але треба ж нарешті подушку провчити, лінощі з неї вибити.

Схопилась Яринка швиденько, одяглася, взяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку - та кулачками її, кулачками. Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко - та й умиватися. А дідусь у вуса посміхається.

В. Сухомлинський
«Ледача подушка»
Шестерук Маргарита
2-Б клас

Фіалка і бджілка

Подружилась бджілка з фіалкою. Фіалка в полі дивилася на світ своїми радісними фіолетовими очима. А бджілка жила у вулику. Багато разів на день прилітала бджілка до фіалки -- брала пилок і нектар. Раділа фіалка своїй подрузі. Та ось прилетіла бджілка дивиться, а фіалка закрила свою квітку, схилила журливо голівку.

Чому це ти, фіалко, зажурилася? Чому квітку свою закрила? - питає бджілка.

Ой, лети, бджілко, додому. Бо негода наближається. Буде великий дощ.

Прилетіла бджілка додому. І справді пішов дощ...

В. Сухомлинський
«Фіалка і бджілка»
Киричук Павло
2-Б клас